

عنوان مقاله:

بررسی علل جرح داوران در رویه دیوان داوری ایران و آمریکا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در مدیریت، اقتصاد و حسابداری و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علی نجات پیرمحمدی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، وکیل پایه یک دادگستری

خلاصه مقاله:

داوری به عنوان یکی از مهمترین و موثرترین آیین های حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات بین المللی از جایگاه رفیعی در جامعه بین المللی برخوردار شده است از جمله مزایای داوری می توان به سرعت و کارآیی، بی طرفی و استقلال، محرمانه بودن داوری، هزینه کم داوری و تخصصی بودن نام برد و داورانی که همچنین شرایطی را نداشته باشند جرح می شوند جرح در لغت به معنی خسته کردن، زخمی کردن بدن، دشنام دادن، باطل کردن عدالت و در فقه به معنی ایراد به عدالت دیگری نزد حاکم و شهادت به ایراد مزبور را شهادت به جرح می نامند. جرح داوری حقی است که در صورت خروج یا ظن به خروج داور از شروط و ویژگی های پیش بینی شده (در قرارداد یا مقررات مرجع داوری) امکان اعتراض و ایراد به صلاحیت داور را به طرفین می دهد. جرح داور ممکن است در طول رسیدگی یا قبل از اتمام رسیدگی صورت گیرد و یا بعد از صدور رای. و در فرض صحت جرح و وارد بودن آن. داور مجروح به تصمیم طرفین و یا خود داور یا داوران دیگر ماموریت وی پایان می پذیرد. امکان جرح داور در واقع ضمانت اجرای حسن انجام ماموریت داوران است که در داوری بینالمللی به انگیزه های گوناگون از جمله اتلاف وقت، تاثیر منفی بر طرف مقابل و داور مجروح (حتی اگر جرح رد شود) صورت می پذیرد. ایران شاید بیش از هر کشور دیگری در دنیا در طول دهه های گذشته درگیر حل و فصل دعاوی له و علیه خود از طریق داوری بین المللی بوده است. نگاهی بر بیش از هزاران پرونده در دیوان داوری دعاوی ایران ایالات متحده و پرونده های دیگری که در داوری های خاص یا نزد موسسات داوری بین المللی مطرح بوده و هست.

کلمات کلیدی:

جرح داوران، رویه دیوان داوری، استقلال، داوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/675295>

